ד א מיי' פי"ל מהלכות בכורים הלכה טו טוש"ע י"ד סימן שה סעיף כב:
ה ב מיי' פ"ה מהלכות טוש"ע י"ד סימן יד סעיף ג:
ו ג מיי' פ"א מהלכות מיאסורי ביאה הלכה ו טוש"ע י"ד סימן קלד סעיף י:
ז ד מיי' פ"ב מהל' נחלות הל' ג וע"ש טוש"ע ח"מ סי' רעז [סעיף ג] וסעי' ו:
ח ה ו מיי' פי"ג מהל' גירושין הלכה כה טוש"ע אה"ע סימן יז סעיף כד:
ט ז מיי' פ"ב מהל' טו טוש"ע שם סעיף ג:

תורה אור השלם

1. כֹּל אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ:
בראשית ז כב
2. כִּי אֶת הַבְּכֹר בֶּן הַשְּׁנוּאָה יַכִּיר לָתֵת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר יִמָּצֵא לוֹ כִּי הוּא רֵאשִׁית אֹנִי לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה:
דברים כא יז
3. הַכֵּרֶת פְּנֵיהֶם עָנָתָה בָּם וְחַטָּאתָם כִּסְדֹם הִגִּידוּ לֹא כִחֲדוּ אוֹי לְנַפְשָׁם כִּי גָמְלוּ לָהֶם רָעָה:
ישעיהו ג ט

רבינו גרשום

אין הראש פוטר בנפלים. דנפל שלא כלו חדשיו אע"ג את הבא אחריו מכהן: כל היכא דנשמת רוח חיים באפיו. דבר קיימא הוא חשיב רישיה ליפטר לבא אחריו מכהן: ומאי קמ"ל. סיפא דתנא ראשו רכיון דמפיק רישיה כו': תניא. בבהמה המקשה הוציא ראשו אע"פ שהחזיר הרי זה כילוד ואין שחיטת אמו מטהרתו: דבהמה כיון דלית לה פרוזדור לאלתר כי הוציא ראשו הוי כילוד אבל (אדם) אשה כיון דאית לה פרוזדור דמעכב אימא דלא ליהוי כילוד קמ"ל סיפא דמתניתין דהוי [כילוד] ואכתי אמאי איצטריך לסיפא דהכא למיתנא ראשו הא נמי תניא דרוב ראשו הוי כילוד: יצא כדרכו. ראשו קודם: משתצא פדחתו. אלמא דסיפא גופה לא איצטריך ליה למיתני לאשמועינן דראשו חשוב לידה ורישא אמאי תני ראשו אלא ודאי לאו משום סיפא קתני ולא רובו הוי אלא ראשו ממש וקתני פוטר בנפלים אלמא הראש פוטר בנפלים ותיובתא דשמואל: מ"ט. משום דכתיב יכיר לו לתת לו פי שנים ובפדחת בלא פנים לא הוי היכר: ואח"כ נתגיירה. קודם שיצאו הפנים ושאר הגוף אין נותנין לה ימי טומאה משום דהוצאת פדחת בגיותה הוי לידה ועובדת כוכבים לא מטמיא בלידה: עם החוטם. וקשיא לר' יוחנן דאמר פדחת בלא חוטם פוטר אף לנחלה: עד החוטם דהיינו פדחת לחודיה: כי אקיל בסופה היכא דידעי דודאי מותרת דקא חזו דמת: ולאסהודי עליה (דהוציא) הוא כדי להתירה לא סגיא אלא בפרצוף פנים עם החוטם: ואיבעית אימא

דאדם מבהמה לא יליף דלית לה פרוזדור. הא פרוזדור להכא (חולין דף סח.) **ובריש בהמה המקשה** (חולין דף סח.) **ובשבת פ' ח"ר עקיבא** (דף פו:) **שוס ונלע"ד הוי כי ההוא דפרק דופן** (נדה דף מב:) **[א] דמכי סוליא ולד לשמו מוך לפרוזדור הוי כילוד דלי בפרוזדור להסס** [ב] **במרגין הכא מה יכול להחזיק הפרוזדור לעכב הלידה כיון שהראש מוכה ולא נלע פרוזדור להסס הוא בית המיון ופרוזדור להכא הוא עובי הירכים שמכסים את הראש** [ג] **שבין ירכיים והוא ממיעוט דלא מחזיק לשם לידה בידיעת הראש ואין פירושם שהוא כמו שפירש"י ז"ל שבשעת הלידה יוצאין הראש והירכים שהם עבים ומכסים את הולד ואחר כך יוצאין הכתפים והגוף שהם דקים ואין הירכים מכסים אותם שהרי כבר יצאו אלא שהוא מפרש כן לפי שהוא סבור שהראש והירכים יוצאין כאחד ואין הכתפים והגוף יוצאין עמהם ולפיכך הוצרך לומר שהירכים מכסים את הכתפים והגוף שהם יוצאין אחר הראש והירכים אבל אנו אומרים שהראש והכתפים יוצאין כאחד ואחר כך יוצאין הירכים והגוף